

Sentencja

- 1) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że system odpowiedzialności pozaumownej państwa członkowskiego za szkodę spowodowaną naruszeniem tego prawa znajduje zastosowanie ze względu na to, iż to państwo członkowskie nie dokonało we właściwym czasie transpozycji art. 12 ust. 2 dyrektywy Rady 2004/80/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. odnoszącej się do kompensaty dla ofiar przestępstw w odniesieniu do ofiar mających miejsce zamieszkania w owym państwie członkowskim, na którego terytorium popełniono umyślne przestępstwo z użyciem przemocy.
- 2) Artykuł 12 ust. 2 dyrektywy 2004/80 należy interpretować w ten sposób, że ryczałtowego odszkodowania przyznanego ofiarom przestępstwa związanego z użyciem przemocy na tle seksualnym w ramach krajowego systemu kompensaty dla ofiar umyślnych przestępstw z użyciem przemocy nie można uznać za „sprawiedliwe i odpowiednie” w rozumieniu tego przepisu, jeżeli zostało ustalone bez uwzględnienia powagi konsekwencji, jakie ma dla ofiar popełnione przestępstwo, a zatem nie stanowi ono odpowiedniego wkładu w naprawienie poniesionej szkody majątkowej i niemajątkowej.

(¹) Dz.U. C 182 z 27.5.2019.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 lipca 2020 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Conseil d'État – Belgia) – B.M.M. (C-133/19 i C-136/19), B.S. (C-133/19), B.M. (C-136/19), B.M.O. (C-137/19) / Państwo belgijskie

(Sprawy połączone C-133/19, C-136/19 i C-137/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Polityka imigracyjna – Prawo do łączenia rodzin – Dyrektywa 2003/86/WE – Artykuł 4 ust. 1 – Pojęcie „małoletniego dziecka” – Artykuł 24 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Najlepszy interes dziecka – Artykuł 47 karty praw podstawowych – Prawo do skutecznego środka prawnego – Dzieci członka rodziny rozdzielonej, które osiągnęły pełnoletniość w trakcie postępowania w sprawie wydania decyzji lub w trakcie postępowania sądowego w sprawie decyzji o odrzuceniu wniosku w sprawie łączenia rodziny]

(2020/C 297/18)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: B.M.M. (C-133-19 i C-136/19), B.S. (C-133/19), B.M. (C-136/19), B.M.O. (C-137/19)

Strona pozwana: Państwo belgijskie

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin należy interpretować w ten sposób, że datą, do której należy się odnieść w celu ustalenia, czy obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec niepozostający w związku małżeńskim jest małoletnim dzieckiem w rozumieniu tego przepisu, jest data złożenia wniosku o zezwolenie na wjazd i pobyt do celów łączenia rodzin w odniesieniu do małoletnich dzieci, a nie data rozstrzygnięcia tego wniosku przez właściwe organy tego państwa członkowskiego, w odpowiednim przypadku w następstwie zaskarżenia decyzji o odrzuceniu takiego wniosku.
- 2) Artykuł 18 dyrektywy 2003/86 w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, aby skarga na odrzucenie wniosku w sprawie łączenia rodziny małoletniego dziecka została odrzucona jako niedopuszczalna z tego jedynie powodu, że dziecko osiągnęło pełnoletniość w trakcie postępowania sądowego.

(¹) Dz.U. C 164 z 13.5.2019.